

[Indenrigs- og boligministeren.]

„afskærmes med et materiale, som vedvarende beskytter mod såvel hurtige som langsomme neutroner samt al ioniserende stråling, hvadenten denne hidrører fra selve strålekilden eller fremkaldes ved neutronpåvirkning af emballagens bestanddele. Intensiteten af de forskellige arter stråling målt fra ethvert punkt af kassens ydersider må på ethvert tidspunkt af transporten højst være for:

- a) neutronstråling: en dosishastighed svarende til 2 millirep. per time,
- b) gammastråling: 10 millirøntgen per time,
- c) stråling af elektrisk ladede partikler: 10 millirep. per time.

Den totale intensitet af blandet stråling må højst udgøre 10 millirøntgen eller den dertil svarende biologiske ækvivalent.“

Det er bare nogle enkelte bestemmelser; de er til disposition for det ærede medlem og for de udvalgsmedlemmer, som vil prøve på at forstå det på disse rigsdagens sidste 4—5 arbejdsdage. Der er tilstrækkeligt til et helt livs videnskab. Der må samles megen viden sammen, før man er i stand til at læse dette indenad, sådan som vi i dag kan læse ABC. Derfor mener jeg, at udvalget — især da sagen må gennemføres i denne rigsdagssamling — eller det ærede medlem, som ønsker udvalget nedsat, ikke skal stille altfor store forventninger til den forståelse, det er muligt for os ganske almindelige mennesker at opnå med hensyn til betydningen af disse enkeltheder og med hensyn til, om bestemmelserne kunne affattes anderledes end foreslået i denne bekendtgørelse, der nærmere skal udfylde lovens bemyndigelsesbestemmelser.

Det ærede medlem gjorde nogle bemærkninger om bemyndigelsen i § 6 for indenrigs- og boligministeren til efter forhandling med forsvarsministeren at meddele militære myndigheder og virksomheder dispensation fra reglerne i §§ 1, 2 og 3. Jeg forstod egentlig ikke rigtig, hvad det var, det ærede medlem ville på dette område. Jeg kan ikke tænke mig, at det ærede medlem vil stille sig på det standpunkt, at forsvarsministeriet ved enhver lejlighed, hvor man har med disse stråler at gøre, skal komme til sundhedsstyrelsen eller til indenrigs- og boligministeren for at få dispensation. De militære myndigheder må naturligvis, forekommer det mig,

have en stående adgang til denne dispensation på de vilkår, som nu fremgår af den forhandling, som indenrigsministeriet, i dette tilfælde sundhedsstyrelsens eksperter, skal føre med forsvarsministeriet om denne sag. Jeg tror ikke, der er nogen grund til at gennemføre ændringer for så vidt angår den pågældende bestemmelse.

Kjeldgaard Iversen: Jeg var godt klar over, at ministeren havde forladt sig helt og fuldt på sagkundskaben, og det bliver folketinget også nødt til at gøre; vi kan ikke sætte os ind i detaljerne. Det er selvfølgelig rigtigt, at sagkundskaben skal udforme de nødvendige bekendtgørelser, som nærmere skal forklare, hvad man forstår ved de forskellige foranstaltninger. Det var jo en sådan bekendtgørelse, som ministeren læste op af før, og det fremgik tydeligt, at det er meget detailleret og mildest talt videnskabeligt.

Det, jeg mente udvalget kunne have grund til, var at danne sig et almindeligt indtryk af faremomenterne og de eksisterende beskyttelsesmidler, for at man kunne få, om jeg så må sige, et populærvidenskabeligt indtryk af, hvor galt det egentlig står til, og hvad der kan gøres. Der er mange, der tror, at det næsten er umuligt at beskytte sig mod virkningen af radioaktive stråler.

Hvad dispensationsbestemmelsen i § 6 angår, sagde jeg udtrykkeligt, at jeg var bange for, at det, at der kan gives dispensation, skulle føre til, at militæret ikke skulle bøje sig for de samme regler som civile myndigheder. Jeg mener ikke, der skulle være nogen som helst grund til, at de militære myndigheder ikke skulle det, hvorfor jeg kunne tænke mig denne paragraf ændret således, at det klart fremgår, at man ikke ved dispensationsbestemmelsen tænker sig at give militæret lettere arbejdsvilkår end de civile, så sikkerheden nedsættes for de forsøg, som militæret vil gennemføre, og her må man navnlig tage i betragtning, at militæret antagelig vil komme til at beskæftige sig med betydelig større kvanta radioaktive stoffer, end der kommer til anvendelse i den civile fabrikation.

Indenrigs- og boligministeren (Aksel Møller): Det er vist temmelig undskyldeligt, at vi ikke er i stand til at beherske dette område. Når det ærede medlem ikke ønsker,